

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] aduocatus teneatur præstare patrociniũ causæ pauperum? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

*Vtrum aduocatus teneatur prestare patrocini-
um causa pauperum?*

393
Inf. a. 4.
eo. et ad 1

AD primum sic proceditur. Videtur, quod aduocatus teneatur prestare patrocini-um cause pauperum. Dicitur enim Exo. 23. Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis cum eo. Sed non minus periculum imminet pauperi, si eius causa contra iustitiam opprimatur, quam si eius asinus iaceat sub onere. Ergo aduocatus teneatur prestare patrocini-um cause pauperum.

Homi. 9.
in euāg.
nō procul
à fin.

¶ 2 Præterea, Gregor. * dicit in quadam homil. Habens intellectum, curet omnino, ne taceat; habens rerum affluentiam, à misericordia non torpescat; habens artem qua regitur, vsum illius cum proximo partiat; habens loquendi locum apud diuitem, pro pauperibus intercedat. Talenti enim nomine cuiuslibet reputabitur quod vel minimum accepit. Sed talentum, commissum non abscondere, sed fideliter dispensare cuiuslibet tenetur: quod patet ex pena serui abscondentis talentum, Matth. 25. Ergo aduocatus tenetur pro pauperibus loqui.

¶ 3 Præterea, Præceptum de misericordie operibus adimplendis, cum sit affirmatiuum, obligat pro loco, & tempore, quod est maximè in necessitate. Sed tempus necessitatis videtur esse, quando alicuius pauperis causa opprimitur. Ergo in tali casu videtur, quod aduocatus teneatur pauperibus patrocini-um prestare.

SED contra, Non minor necessitas est indigentis cibo, quam indigentis aduocato. Sed ille qui habet potestatem cibandi, non semper tenetur pauperem cibare. Ergo nec aduocatus semper tenetur cause pauperum patrocini-um prestare.

RESPONDEO dicendum, quod cum prestare patrocini-um cause pauperum, ad opus misericordie pertineat, idem est hic dicendum, quod & supra de alijs operibus misericordie dictum * est. Nullus au-

tem

tem sufficit omnibus indigentibus, misericordiae opus impendere. Et ideò, sicut * Augustinus dicit in 1. de Doctrina Christi. Cum omnibus prodesse non possis, his potissimè consulendum est, qui pro locorum, & temporum, vel quarumlibet rerum opportunitatibus constrictius tibi quasi quadam sorte iunguntur. Dicit, pro locorum opportunitatibus: quia non tenetur homo per mundum quærere indigentes, quibus subueniat, sed sufficit, si eis qui sibi occurrunt, misericordiae opus impendat. Vnde dicitur Exodi 23. Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, reduce ad eum. Addit autem, & temporum: quia non tenetur homo futurae necessitati alterius providere, sed sufficit si praesenti necessitati succurrat. Vnde dicitur 1. Ioannis 3. Qui viderit fratrem suum necessitatem habentem, & clauerit viscera sua ab eo, &c. Subdit autem, Vel quarumlibet rerum: quia homo sibi coniunctis quacumque necessitudine maximè debet curam impendere: secundum illud 1. ad Timoth. 5. Si quis suorum, & maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit. Quibus tamen concurrentibus considerandum restat, vtrum aliquis tantam necessitatem patiat, quòd non in promptu appareat, quomodo ei possit aliter subueniri: & in tali casu tenetur ei opus misericordiae impendere. Si autem in promptu appareat, quomodo aliter ei subueniri possit, vel per seipsum, vel per aliam personam magis coniunctam, aut maiorem facultatem habentem: non tenetur ex necessitate indigenti subuenire, ita quòd non faciendo peccet, quamuis si subuenerit absque tali necessitate, laudabiliter faciat. Vnde aduocatus non tenetur semper causae pauperum patrocinium praestare, sed solum concurrentibus conditionibus praedictis: alioquin oporteret eum omnia alia negotia praetermittere, & solis causis pauperum iuandis intendere. Et idem dicendum est de medico, quantum ad curationem pauperum.

Ad primum ergo dicendum, quòd quando asinus

M 4 iacet

li. 1. c. 28.
in pr. t. 3

iacet sub onere, non potest ei aliter subueniri in casu isto, nisi per aduenientes subueniatur. Et ideo tenentur iuuare. Non autem tenerentur, si posset aliunde remedium afferri.

Ad secundum dicendum, quod homo talentum sibi creditum tenetur vtiliter dispensare, seruata opportunitate locorum, & temporum, & aliarum rerum, vt * dictum est.

Ad tertium dicendum, quod non qualibet necessitas causat debitum subueniendi, sed solum illa quæ est dicta*.

ARTIC. II.

Vtrum conuenienter aliqui secundum iura arceantur ab officio aduocandi?

394

*inf. q. 188
a. 3. ad 2*

ar. præc.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod inconuenienter aliqui secundum iura arceantur ab officio aduocandi. Ab operibus enim misericordie nullus debet arceri. Sed patrocinium præstare in causis, ad opera misericordie pertinet, vt * dictum est. Ergo nullus debet ab hoc officio arceri.

¶ 2 Præterea, Contrariarum causarum non videtur esse idem effectus. Sed esse deditum rebus diuinis, & esse deditum peccatis, est contrarium. Inconuenienter ergo excluduntur ab officio aduocati quidam propter religionem, vt monachi & clerici: quidam autem propter culpam, vt infames & hæretici.

¶ 3 Præterea, Homo debet diligere proximum, sicut seipsum. Sed ad officium dilectionis pertinet, quod aliquis aduocatus, causæ alicuius patrocinetur. Inconuenienter ergo aliqui, quibus conceditur pro seipsis auctoritas aduocationis, prohibentur patrocinari causis aliorum.

*3. q. 7. c.
infames.*

SED contra est, quod * tertia quæst. 7. multæ personæ arcentur ab officio postulandi.

RESPONDEO dicendum, quod aliquis impeditur ab aliquo actu, duplici ratione. Vno modo propter impotentiam: alio modo propter indecentiam. Sed impotentia simpliciter excludit aliquem ab actu.

Inde-